

Stanoví-li pak § 2 zák. č. 49/27 Sb., že od průkazu způsobilosti jsou osvobozeni ti, kdož byli zaměstnání v živnosti výroby cementového zboží jako učni nebo pomocníci, prokáží-li pětileté zaměstnání v této živnosti, je již podle slovního výkladu zřejmo, že zákon má na mysli toliko zaměstnání v živnosti v přesném slova smyslu, neboť jinak by neužíval výrazu v »živnosti«, nýbrž »při výrobě cementového zboží«.

Jest nesporno, že st-1 se nevykázal vysvědčeními o pětiletém zaměstnání v živnosti výroby cementového zboží, ježto firmy, u nichž byl zaměstnán, neměly takového živn. listu, nýbrž provozovaly onu výrobu toliko pro potřebu své živnosti stavitelské, a nelze proto výrok žal. úřadu uznati nezákonným, když tato vysvědčení neuznal za dostačující průkaz způsobilosti. Vzhledem k tomu není však také vadou řízení, když žal. úřad nezkoumal rozsah výroby cementového zboží oněmi firmami, neboť okolnost tato jest vzhledem ke znění zákona bez právního významu.

Č. 11.460.

Živnostenské právo: I. * Živnostenský úřad není oprávněn na základě § 54 odst. 2 ž. ř. živnostníkům, kteří mají oprávnění dle § 16 lit. g) ž. ř., zakazovati vůbec užívati výherních automatů. — II. Vyhláška magistrátu hlav. města Prahy z 2. října 1930 č. j. II A 39092/30, která na základě § 54 živn. ř. vylučuje výherní automaty z oprávnění majitelů živností hostinských . . ., je v rozporu se zákonem.

(Nález ze dne 2. října 1934 č. 18.414.)

V ě c: Karel J. v P. (adv. Dr. Alex Čižinský z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o zákaz výherních automatů.

V ý r o k: Stížnost na rozhodnutí z 2. dubna 1931 se odmítá pro nepřípustnost. Nař. rozhodnutí z 18. dubna 1932 zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Vyhláškou z 2. října 1930 č. j. II A 39092/30 magistrát hlavního města Prahy jako úřad živnostenský podle § 54 živn. ř. s účinností od 15. října 1930 zakázal vůbec používání výherních automatů, t. j. automatů poskytujících možnost k výhře a to nejen v živnostech hostinských, nýbrž také ve všelikých jiných podnicích. Rozhodnutím zem. úřadu v Praze z 2. dubna 1931 bylo zamítnuto odvolání Karla J. a spol., pokud jsou oprávněni provozovati živnost hostinskou a výčepní, proti zmíněné vyhlášce a to pro nepřípustnost, ježto vyhláška ta jest rázu generelního, čímž postižení jednotlivci pozbývají odvolací legitimacy, která příslušela pouze společenstvu podle § 116a) odst. 7 živn. ř.

Výměrem magistrátu hlavního města Prahy z 27. února 1931 byla zamítnuta žádost Karla J., hostinského v Praze II., o povolení držeti sedm automatů soustavy »Forbes«. Odvolání proti tomuto výměru podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím z 18. dubna 1932, ježto podle vyhlášky magistrátu hlav. města Prahy z 2. října 1930, potvrzené výměrem zem. úřadu z 2. dubna 1931, musí po 30. dubnu 1931 majitelé koncese hostinské bez výhrady odstraniti veškeré výherní automaty.

Shora uvedená vyhláška nepřipouští, aby bylo povoleno používání výherních automatů také po 30. dubnu 1931.

Stížnost podaná proti rozhodnutí žal. úřadu z 2. dubna 1931 je nepřipustná, neboť obsah tohoto rozhodnutí se nemohl dotknouti práv st-lových, již proto, že st-l svoje odvolání z 8. října 1930, podané proti vyhlášce z 2. října 1930, vzal zpět zvláštním písemným podáním ze 13. října 1930 a ústním prohlášením z 15. října 1930.

Ve stížnosti podané proti rozhodnutí z 18. dubna 1932 dovozuje st-l, že vyhláška magistrátu z 2. října 1930 č. j. II A 39.092/30 jest nezákonná, ježto jejím vydáním úřad překročil meze pravomoci vytčené předpisem § 54 odst. 2 živn. ř., podle něhož by bylo lze zakázati jenom takové výherní automaty, které jsou svou povahou hrami nedovolenými (§ 522 tr. z.), což však automat soustavy Forbes není.

Nss shledal důvodnou tuto námitku, kterou jest st-l oprávněn uplatňovati proti tomuto rozhodnutí (srovn. Boh. A 4530/25 a Boh. A 5303/26).

Vyhláška magistrátu hlavního města Prahy z 2. října 1930 č. j. II A 39.092/30, kterou bylo mimo jiné také hostinským vůbec zakázáno používati výherních automatů, nečiní rozdíl, zda jde o hry dovolené či nedovolené. Poněvadž však oprávnění hostinských (§ 16 lit. g) živn. ř.) může se vztahovati pouze na hry dovolené, dlužno míti za to, a jest to také patrné ze spisů, že uvedenou vyhláškou bylo upraveno živn. oprávnění k držení her dovolených tím způsobem, že z tohoto oprávnění byly vyloučeny veškeré výherní automaty. Jest tudíž zkoumati, zda živn. úřad může na základě § 54 živn. ř. obmeziti neobmezeně udělené živn. oprávnění k držení dovolených her tím způsobem, že z tohoto oprávnění, které se vztahuje na držení her dovolených všeho druhu, dodatečně vyloučí některý druh dovolené hry, o němž má za to, že má nežádoucí účinky v ohledu živn.-policejním. Nss je toho názoru, že § 54 živn. ř. takového práva živn. úřadu neposkytuje.

Úprava podle § 54 živn. ř. je obmezením živnostníka. Obmezení to však se může vztahovati jenom na výkon uděleného živn. oprávnění, nikoli však na samotnou existenci a rozsah tohoto oprávnění. Když se při výkonu živn. oprávnění vyskytnou živn.-policejní závady, může úřad podle § 54 živn. ř. předepsati opatření k jich vyloučení neb obmezení, nemůže však pravoplatně udělené živn. oprávnění částečně neb úplně odejmouti, neboť odnětí oprávnění nelze pokládat za jeho úpravu. Proto, udělí-li úřad určité osobě koncesi k držení dovolených her bez jakéhokoliv obmezení, nemůže později na základě § 54 živn. ř. oprávnění to obmezovati tím, že z něho určitý druh dovolené hry vyloučí, neboť i částečné odnětí oprávnění jest možno jen v těch případech, kde to živn. řád připouští (§ 133 b), § 139 živn. ř.).

Z toho jest patrné, že jest v rozporu se zákonem vyhláška magistrátu hlavního města Prahy z 2. října 1930 č. j. II A 39.092/30, která na základě § 54 živn. ř. vylučuje z oprávnění majitelů hostinských a výčepních živností určitý druh dovolených her (výherní automaty). Jest proto také nezákonné nař. rozhodnutí z 18. dubna 1932, které v cestě instanční jediné na základě uvedené vyhlášky z 2. října 1930 zamítlo žádost st-le jako majitele koncese hostinské o povolení držeti výherní automaty soustavy »Forbes«, o nichž ani netvrdí, že by byly hrou nedovolenou.